

Μένανδρος (Δύσκολος, 1-49)

Πύλη ελληνικής γλώσσας:

<https://www.greek->

[language.gr/digitalResources/ancient_greek/anthology/literature/browse.html?text_id=366](https://www.greek-language.gr/digitalResources/ancient_greek/anthology/literature/browse.html?text_id=366)

Κείμενο και στις σελ. 100-101 από: Αμφιλόχιος Παπαθωμάς, *Αρχαία και μεσαιωνικά κείμενα σε παπύρους, όστρακα, πινακίδες και πρώιμες περγαμηνές : 430/420 π.Χ. - αρχές 9ου αι. μ.Χ. /*, Αθήνα 2019.

ΠΡΑΞΗ Ι

(ΠΑΝ)

Τῆς Ἀττικῆς νομίζετ' εἶναι τὸν τόπον,
Φυλὴν, τὸ νυμφαῖον δ' ὄθεν προέρχομαι
Φυλασίων καὶ τῶν δυναμένων τὰς πέτρας
ἐνθάδε γεωργεῖν, ἱερὸν ἐπιφανὲς πάνυ.
5 τὸν ἀγρὸν δὲ τὸν ἐπὶ δεξι' οἰκεῖ τουτονὶ
Κνήμων, ἀπάνθρωπός τις ἄνθρωπος σφόδρα
καὶ δύσκολος πρὸς ἅπαντας, οὐ χαίρων τ' ὄχλω —
«ὄχλω» λέγω; ζῶν οὗτος ἐπεικῶς χρόνον
πολὺν λελάληκεν ἠδέως ἐν τῷ βίῳ
10 οὐδενί, προσηγόρευε πρότερος δ' οὐδένα,
πλὴν ἐξ ἀνάγκης γεινιῶν παριῶν τ' ἐμὲ
τὸν Πᾶνα· καὶ τοῦτ' εὐθύς αὐτῷ μεταμέλει,
εἴ οἱδ'. ὅμως οὔν, τῷ τρόπῳ τοιοῦτος ὢν,
χήραν γυναῖκ' ἔγημε, τετελευτηκότος
15 αὐτῆ νεωστὶ τοῦ λαβόντος τὸ πρότερον
ὑοῦ τε καταλειμμένου μικροῦ τότε.
ταύτη ζυγομαχῶν οὐ μόνον τὰς ἡμέρας
ἐπιλαμβάνων δὲ καὶ τὸ πολὺ νυκτὸς μέρος
ἔζη κακῶς. θυγάτριον αὐτῷ γίνεται·
20 ἔτι μᾶλλον. ὡς δ' ἦν τὸ κακὸν οἶον οὐθὲν ἄν
ἕτερον γένοιθ', ὁ βίος τ' ἐπίπονος καὶ πικρός,
ἀπῆλθε πρὸς τὸν ὑὸν ἢ γυνὴ πάλιν
τὸν πρότερον αὐτῆ γενόμενον. χωρίδιον
τούτῳ δ' ὑπάρχον ἦν τι μικρὸν ἐνθαδὶ
25 ἐν γειτόνων, οὗ διατρέφει νυνὶ κακῶς

τὴν μητέρ', αὐτόν, πιστὸν οἰκέτην θ' ἕνα
πατρῶον. ἤδη δ' ἐστὶ μεираκύλλιον
ὁ παῖς ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν τὸν νοῦν ἔχων·
προάγει γὰρ ἢ τῶν πραγμάτων ἐμπειρία.
30 ὁ γέρων δ' ἔχων τὴν θυγατέρ' αὐτὸς ζῆι μόνος
καὶ γραῦν θεράπαιναν, ξυλοφορῶν σκάπτων τ', αἰὶ
πονῶν, ἀπὸ τούτων ἀρξάμενος τῶν γειτόνων
καὶ τῆς γυναικὸς μέχρι Χολαργέων κάτω
μισῶν ἐφεξῆς πάντας. ἢ δὲ παρθένος
35 γέγονεν ὁμοία τῇ τροφῇ τις, οὐδὲ ἔν
εἰδυῖα φλαῦρον. τὰς δὲ συντρόφους ἐμοὶ
Νύμφας κολακεύουσ' ἐπιμελῶς τιμῶσά τε
πέπεικεν αὐτῆς ἐπιμέλειαν σχεῖν τινα
ἡμᾶς· νεανίσκον τε καὶ μάλ' εὐπόρου
40 πατρὸς γεωργοῦντος ταλάντων κτήματα
ἐνταῦθα πολλῶν, ἀστικὸν τῇ διατριβῇ,
ἤκο]γτ' ἐπὶ θήραν μετὰ κυνηγέτου τινὸς
φίλο]υ κατὰ τύχην παραβαλόντ' εἰς τὸν τόπον
ἔρωτ']· ἔχειν πως ἐνθραστικῶς ποῶ.
45 ταῦτ' ἐστὶ τὰ κεφάλαια, τὰ καθ' ἕκαστα δὲ
ὄψεσθ]' ἐὰν βούλησθε—βουλήθητε δέ.
καὶ γὰρ προσιόνθ' ὄρᾶν δοκῶ μοι τουτονὶ
τὸν ἐρῶντα τόν τε συγκ[υνηγέτη]ν ἄμα,
αὐτοῖς ὑπὲρ τούτων τι σ[υγκοινο]μένους.